

[Transcript] Studio N / Erdogan při síle. O co všechno se teď bojuje v Turecku

Je pondělí 15. května, poslucháte studio N, tady je výtek svoboda.

Dnes o turecku a zásadních volbách.

Turecko má za sebou volební neděli, která mohla podle analytiků, analytiček i samotných Turků a Turkiní zásadně rozhodnout o budoucnosti země.

Bir kez dátú čizerek belirtvek chcišťěl.

Sečím sonuštěranin, henüz kesinleçmemiş olmasy, milletimizi tercijinin, ači kara, bizden jana oldu gerçejini seçimlerde.

Podle zatím neoficiálních výsledků prezidentkých voleb získal uraďující prezident Erdogán 49,4%.

Jeho největší rival, Kemal Kručduralu, přibližně 45% hlasů.

Zemi tak za dva týdny čeká druhé kolo. Jak turecku volby prožívá a od co všechno se v nich hraje?

Na místě je reporterka Deníku N. Dominika Píhová se, kterou jsem teď ve spojení.

Ahoj Dominiko, díky, že jsme si mohli zavolat.

Ahoj bitku, dobrý den.

Podle bývalého českého velvyslence v turecku Josefa Brauná jsou tyhle volby pro turecko ty nejdůležitější za posledních sto let.

A zaznívá i to, že jde o nejdůležitější evropské volby za dlouhou dobu.

Proč jsou tyhle volby tak zásadní?

Tak já myslím, že ten velký moment těch voleb vychází už jenom z principu toho, o jak obrovskou zemi děž je.

V turecku 85 milionů lidí, turecko je členem na toho jsou sedí zčlenskými státy Evropské unie.

Hrálo zásadní roli, například v otácti migráce, přimání uprchlíku z válkou, zasežené síry a tak podobně.

Často se ve vztahu k těmto volbám takého nový ojakem si referendu o tom současném prezidentovej artoanovi.

Kretici mu vyčítají stopňující se autoritávké tendenci a vnímají ho jako jakou si hrozbu pro demokracii.

Takže jste řeší velmi i na té mezenárodní úrovni, kdy se vlastně turecko nějakým způsobem v západu vzdánle je vzdálilo.

A právě ten opoziční kandidát představuje určitou naději na to, že bys to mohlo změnit,

že by se třeba mohli zase zbdížet vstahy s Evropskou unií, s zpojenými státy.

Nebo, že by se třeba například mohlo urěchlit vstup některých zemí právě do na to, že už by to nemusel být jaký problém.

Takže asi i z toho ledůvodu a samozřejmě potom ideografické položení turecka hraničí, zgruzí, z Armenii, z Azerbajjanem, Iranem, Iraqem a Syrií.

Takže ono je vlastně důležité i jako z principu toho, kde leží s kým sousidí a také i jakou růli hrán v té geopolitické úrovni.

Já samozřejmě mám jedinou možnost na to takhle vlastně číst komentáře, lidí, vnímato přes analytiky a tak dále,

zároveň testa měla, ty se v turecku strávila, tuším, že necele dva týdny.

To, jak moc jsou ty volby podstatné, je to cítit i tam, v ní mají to i občané turecka?

První moment, když si člověk uvědomí, o jak velké zásadní volby ide, ale spodin pro mě to bylo ten první moment,

bylo, když jsme přijeli do tureckých měst a tam všude vysely ty vlaječky politických stran obří byl bordy,

všude ty předvolební sliby, hráli se různé písni, které podporují ty kandidáty. Takže to tam je velice jako citelné a vnímatelné na první dobrou. A zároveň, když potom se mluvila s místními, s lidmi, kteří zvažovali jít volit, byli odhodlení odevzat svůj hlas, buď Erdoganový nebo opožečným kandidátový nebo ešte nikomu jinému, tak vlastně všichni tu volbu vnímaly nějakým způsobem jako zásadní historický moment. Já jsem mluvila s jednou sličnou a ve volební den v neděle jsem byla v Ankerze a ta třeba vyatřovala obavu, že no, co když jsou to vlastně poslední volby, kdy můžu takhle demokraticky volit, co když nepůjdu teďka hlasovat tak jak chci. Už budu muset chodit jenom záhlené, budu muset všude chodit doproudu svého manžila a odjádne demokracii už se vůbec nebudeme mimo zbavit. Takže opravdu i napříč jako různými generáciami mě přijde, že lidé, se kterými jsem mluvila, to vnímaly opravdu závažně a to i třeba podporovatelé současného prezidenta Erdogana, protože pro mě zose ty vole vypředstavují nějakou obhajobu tého vlády a toho systému, který za těch 20 let u moci v Turecku by tvořilo. Víme jak ty prezidentské, začneme v těch prezidentských volby dopadli, nebo co v tůle chvíli víme? V tůle chvíli víme to, že Turecko má přecebou druhé kolo prezidentské volby, protože žádný z těch favorizovaných kandidátů neprzesál tu potřebnou 50% hranice hlasu, takže se utkají znovu. Bude to za dva týdny, bude to 28. května. Víme taky to, že s těch výsledků, které jsou v dyspozici, jsou častný prezident Erdogan Vede, myslím si, že to je nějaký 49,4% hlasu, opožeční líder a kandidát národní, ale když se výstřel, když se výstřel, taky je to 10% hlasu, opožeční líder a kandidát národní aliencie ten získal okolo 45% hlasu. Z toho taky vyprávět, že vlastně ty předvolební průzkome, které favorizovali docela silně práve opožečního kandidata, se tedy zmílyli. Erdogan vlastně v tých bolbách skončil odůst lépo, minimálně, než vyprávělo z tých plůzkům a opozit se teď kačelí docela velkému sklamaní, protože skrátka se předpokládalo, že ten výstodek bude mnohem lepší. My jsme v neděli byli v centrále mateřské strany Kluždarlu CHP a v Ankáři tam jsme sledovali s nimi ten výstodek voleb a tam opravdu těho političtí kolegové neustále se pořádal nějaké tiskové konferenci, oni neustále říkali, Kluždarlu bude 13. prezidentem turycka. Prostě vyhraje to, máme nás kok, nevěřte těm zvyřeněvaným výslidkům, takže i v tom vlastně opožečním táboře hodně dlouho panovala naděje, že to všechno dobře dopadne.

Ale čím a později v noci jsme tam seděli, tím bylo zřejmější, že toho já se tu té radosti trochu ubývá, protože opravdu ty výsledky začali chodit takové, že tam rozhodně tak velký nás kok, jako se předpokládal nebude a jenom k tomu si ještě poznamená, že vlastně se některé průzkumy dokonce v tom týnu předvolba mi tvrdili, že Kluždarlu by mohlo vyhrát v tom prvním kole, což se ukázalo daleko od pravdy, protože ten, kdo byl břížte 50% hranice, na konac byl současný prezident Erdogan.

Jak říkáš, podle některých těch průzkumů předvolbních a napříkltete je podle sáskařů, kteří se často nezpletou, ale často nezpletou.

Měl být favorit ten vole opoziční Kluždarlu.

Nakonec se teda ten velký úspěch nekonál tušíme, proč udělal nějakou zásadní chybu, napříklu medialní nebo něco podobného?

Tak jedna z věcí, kterou je potřeba brát v potas, je nějaká, řekněme, nedostatečnost nebo závadnost toho, jak si sbírají, jak si vybírají ty vzorky.

Pro ty průzkum je veřejného mínění, v Turicku se obecně mlovalo o tom, že třeba někteří lidé opravdu nechtili ani o těch s tých preferenciích politických mlovět. Takže tam možná mohl vzniknout nějaká mezera.

Zároveň je taky důležité zmínit, že president Erdogan a jeho vláda mají docela velkou kontrolu nadmédy v Turicku.

Mají velký vliv, mohou díky tomu dobře zdíle ty narativy, ty předvolební narativy, jako jsme viděli například obvinování opozyce z toho, že spolupracuje z teroristy nebo obvinování opozyce z toho, že je nakloněná LGBTQ plus lidem, že takové lidé by se nikdy do AKP nedostali, ale opozyce je vlastně zvé do svých hrad a podobní tendence.

Takže si myslím, že je tohle můžu hrát roli v tom, že vlastně nakonec ale i k lidí podpořilo Erdogan a ta země v posledných měsících čelí různým odřesům a teď odřesům do slova, protože v únoru tam bylo něčevé zemětřesiní.

Je tam ekonomická situace velice nepříznivá, a možná Erdogan pro některé zkrátka stvárnil nějakou jistotu o stabilitu, která jim třeba v těch posledných měsících chybila, a čkoliv k němu mají spoustu výhrad.

Chodná chluku, pojďme od Erdogana toho vesmě seznáme, ale zajímá mě právě klůž darolu, protože ten je prospoustu posluchaček posluchačů nejspíš úplně neznámým politikem.

Mohl bys nám ho nějak krátce představit, kdo to je?

Tak je to vlastně bývalý státní úřední, k jenom 74 l.

Do politiky tak nějak přišel podobně jako Erdogan okolo toho roku 2002.

Už nějakou dobu stojí v čilé jeho materské strany CHP, kterou vlastně vedl v několika posledních volbách.

Jemu bylo často vyčítáno, že právě už kdyby dokázal porazit Erdogana, že už to mohlo udělat v jiných volbách,

ale to se CHP zetím nepodařilo.

Když se vytvořila ta národní aliance,
která je vlastně představuje ten opoziční blok,
který se datik vole proti Erdoganový a jeho AKP videll,
tak i tam byly velké neschody na to,
měsli právě kluč, kterou má být tím kandidátem,
protože pro něk, které prostě nepředstavoval
dostatečně silnou, charizmatickou persoonu,
aby se Erdoganové postavil.

Zároveň zase, co mu připisují k dobru je jeho schopnost
nějakého kompromisu.

On vlastně dokázal a opravdu se to připisuje,
hlavně i jemu nějakým způsobem sjednotit
tu opozyci a sjednotit různé strany,
které třeba stojí na docela jiných ideologických základech,
aby se semknuli pro tuhle prezidentskou volbu
a podpořili právě jeho, jako tovoj jednoho kandidata,
což je vlastně taky pro turecku docela historický moment.

Jednak ještě, abych představila trochu to,
co to je zeme na bízí,

on často právě se staví tu kampaň na takovém tom,
jako anty Erdoganovském přístupu ve smyslu,
že říká, že je potřeba navrátit,
třeba parlamentní systém,

který nahradil prezidentský systém roce 2018,
že je potřeba omezit prezidentské pravou moci
a zvrátit nezávislost centralní bance,
vrátit se k právému státu

a vrátit se ke svobodným médím,
neutlačovat novináře,
netrestat lidi za kritiku prezidenta
nebo toho systému

a skrátka při blížice zpátky
k nějaké větší demokraci v turecku.

Takže on nabízí tyhle vlastně velké ideje,
ale zároveň taky mluví hodně o te ekonomické situaci.

Hodně tu kampaň postavil na tom,
že ta země se musí dostat z toho ekonomické osvízele,
že lidé se nemůžu někdy dovolit
ani základní potravený,
že všechno zdražilo.

On dělal kampaň často ze své kuchyně
ve svéme skromném bytě v Ankaře,
kde třeba porovnával ceny potraven,

kolik stují letos a kolik stále loní.
Ta inflace v turecku se
není podle těch oficiálních čísel pořád
pohybuje okolo 50 %
jenom pro porovnání.
Takže on je takový kandidát,
za kterým se postavilo několik stran,
a zároveň oproti Erdoganový
je to svý vzpůsob takový nevírazný politik.
Ale možná to je právě naslih strategii,
kterou ta opozice v tom výběru zvolila,
protože se ukazuje,
že ačkolisty výsledky v tom prvním kole
možná nejsou úplně pro opozici skvěle.
Na druhů stranu se na to můžeme koukat taky,
takže po prvé bude druhé kolo prezidentské volby.
Pozlední volby v roce 2018
v turecku dopadli tak,
že Erdogan vyhrál z 53 % v prvním kole
a nejbližší vlastně jeho vyzivatel
měl necidých 31 %.
Takže z tohodlehlediska
se na to náhlí,
že taky tak,
že ten opozeční kandidát
je v něčem historicky silný a úspěšný,
protože Erdogan po letech umoci
bude muset opravdu pojovat o to,
aby uní zůstal
a po prvé proti němu stojí ryvál,
který se dostal takhle vysoko v těch procentech hlasů.
A co mě zaujalo bylo to,
že já jsem to sledoval nejme tomu trošku živě,
sledová jsem to přes nějaké tvoje výstupina webu,
sledová jsem to přes Reuters a tak
a přes Twitter.
A chodili na mě vlastně proti chudné informace,
že opozice říkala,
nevěřte tady těchhle výsledkům
naopak pro vládní,
ta strana mluvila o tom,
že takhle to je a nevěřte těm druhým výsledku.
Vlastně bylo taký mišmaž,
kdy se jako překřikovali ty strany

takže tohle je pravý výsledek
nebo tohle je pravý výsledek.
Takže mě zajímá,
dá se těm aktuálním výsledkům,
které tady vlastně citujeme, věřit?
Ono tam úplně nebylo podle mě,
nebo z mého ponadu,
co jsem javníovala v tom opozitím táboři,
tam nebylo úplně nedůvěro
v učitém výsledkům
z principu,
že by tam docházlo
nějakým úplným manipulacím nebo podvodům
s těmi hlasy,
takže toho pozorovný bylo,
že podlených Áhvápé
zdržovala zčítání v některých okrzcích,
co je znamená,
že napadala ty výsledky v několikich okrzcích
a proto se museli přepočítávat
a tím pádem se ty výsledky
nepropisovali do toho
celkového systému.
Takže třeba to mohlo vypadat,
že Erdogan má na vrch výc,
než práve opozice,
kvůli tomu, že tam nebyli všechny
ty výsledky z tých okrzců,
a nemusela opozice
v ten moment výtězit.
Takže to bylo jednotéma,
ale jako jsem říkala na začátku tele
odpovědi o tom, že by tam docházalo
k nějakým podvodům nebo manipulacím,
zatím a správi nemáme.
Ty oficiální výsledky
se teď dopočítávají
podle nejvyšších
volebního organu,
volební komise v turecku,
tak se dopočítávají poslední
volební urny, které
přišli za zahraničí,
kde by mu chodem volilo

asi přes 3 miliony
turků, to je docela velký počet.
A dá se říct,
že ty výsledky jsou jenak už kompletní,
že opravdu zbývá
asi jedna setina
procenta hlasů,
nebo nějaký úplně
minimální počet.
Takže teď si myslím, že to,
co se k nám dostává, to jsou výsledky,
kterým se dá už věřit.
Také obrvinění nebo nějaký důkaz
z toho, že by se s tím hlasy
nakládalo nějak neférově,
manipulovalo. Ale já z tím takové
zprávy nemám, ani se mi nikdy nevidila.
Objevili si nějaké
jako úplně jednotlivé incidenty,
o kterých jsem si četla a včera
během toho volebního večera,
ale jinak vlastně i zástupci CHP
i v ládní politici
mluvili o nějakém,
řekněme, klidném a férovém
průběhu toho volebního dne.
Nepletot jako pozice se hnala
nějakých 600 tisíc lidí na hlídání
těch voleb. To znamená, že by měli
být to pravdu pohlídane.
Co de v tuhle chvíli říct,
z toho volební účast byla neuvěřitelně vysoká.
Na české poměry mě jako čechový,
to z ní jako úplně neuvěřitelně,
podle těch udajů přesáhla
nějakých 88%,
skoro 90% rovícká šlovolit.
To je v té zemi obvykle?
Řekl bych, že to není neobvykle.
Jako ta vysoká účast
je tady docela běžná, myslím si
těch 88,8%
se
rovná tomu, co třeba

turecku zažilo v posledních
prezidentských volbách v roce 2018.

Takže Turci
jsou a Turkyni jsou počlivý
voličky a voličky.

Kromě prezidentských
se včera v zemi tedy konali i volby
parlamentní. Ty dopadli jak?

No, v těch parlamentních
volbách tam se rozorovalo
vlastně 60 členého
parlamentu.

A i v těch parlamentních volbách
se podle těch zvěřinných vysadků zdá,

že má navrch lidové aliance,
která vlastně složená

s erdovným AKP, pak je tam
nacionálně činá strana MHP
a pak tu tom ještě dvě menší strany
a tahle aliance

získala
49,37%

hlasů, což se přepočítá
zruha na 321 kresel
v tom parlamentu.

Opozeří národní aliance,
kterou tvoří zajmená
ta republikánska lidová strana
CHP a potom stranu dobra
tak ta získala

35,12%

hlasů, což se přepočítá zruha
na 213 kresel

a potom je tam ještě
výrazná strana
zelené levice

a od ní kandidovali také
politici třetí nejslenejší
strany současného parlamentu
pro kurcké HDP

a tahle získala
asi 10,52%

hlasů, což bude v přepočtu
66 kresel.

Takže jiný myslový pardon
za ten výčet
Erdogan a jeho AKP
slavý úspěch
zkrátka i v tom parlamentu
a antenturecký parlament
od té doby, co v Turicku
je prezidentský systém
moci a toho významu
ale podle některých odborníků
vlastně ten výsledek těch parlamentních
opravdu může ovlivnit i to
jak dopadne druhé koloprezidentské volby
protože zkrátka
to vítězí v tom parlamentu
dá tomu kandidátovi
takovou psychologickou
převahu. Takže
zkrátka no se dá říct, že Erdogan
má teď převahu
nad opozicí i z toho ledůvodu.
Zajímá mě vlastně
co je v sásce
o co všechno se teď v Turicku bojuje
Víte, jsme lůvila o tom,
že tam nějaká volyčka
se vlastně obává, že příště
už ani nemusí dvolit
ale může jít dvolit
ale třeba zahaly nánutně
Vlastně jak kritický moment
tohle je pro
pro Turicku, co všechno je
v sásce, nezajímá.
Pro každý ten tábor
pro toho opozici
je to především
to demokratické směřování
Turická, ale taky nějaká
větší tolerance, právní
stát a
i to, jak se třeba budu
v Turicku
různým menšinám

nebo ženám.
Pro ty podprovatelé Erdogana
je to zase
o tom vlastně
utržet tam toho svého
politického favorita
aby to ústál
oprutité
často pro něj zlé opozici
která vlastně ruky nic nedělá
jenom kritizuje AKP
a nechápe, co všechno
dokázal, co změnil
k tomu,
k tomu, k tomu
co změnil
jakých velkých projektů
dusáhnul a kam Turicko
pusnul, takže pro něj
je to zase o tom, aby se nevrátil
vlastně k moci
nějaký sekuládný establishment
který si pamatují z doby
před Erdoganem.
Už to zmínila na vtívila i jejich Turicka
který zasáhu nedávno
extrémněničivé zemětřesení, které
zabilo přes 50 tisíc lidí
opravdu velká tragedie.
Zajímám, jak se z té hruzi vzpamatovává
je to téma, které do nejme tomu
dubna bylo přítomné neustále
ve veřejné debatě a pak
z ního postatě zmizelo. A za druhé
mě samozřejmě zajímá, jak se ta hruza
propsala do těch včeliších voleb.
Tak my jsme
byli ve dvou provinciích, byli
jsme v Kahraman Marashi a v Hatay
a videli jsme
na vlastní oči, jak
vlastně ty 3 měsíce po zemětřetí
s tom zemětřetí se stále
vlastně obyvatelé

těch měs, těch provinci
vzpamatovávají z toho, tam
města se stále vzpamatovává
i neustále tam budou slyšet bagry, které
odkrizejí ty sutiny
v tom Marashi, to třeba bylo
už ulastně
docela v dobrém stavu.
Stále tam lidé bydleli
v kontainerách v takových bílých
velkých stanech, protože
se nebyli schopni ještě
vrátit do tomu z nějakého
strachu o to, aby nepříšli
další otřesy, ze strachu
z toho, aby se nesesuli
tyhle baráky, protože
když tím Marashem proježdíš, tak
vlastně ty vysotí domy,
ty bitový
budou vyparejí úplně v pořádku
a tepidli se přiblížíš, tak
tam vidíš ty obrovitánský prasklyny,
který na těch
zdech lají. Takže
v tom Marashi to vlastně
začneš vnímat, až když se
bude nějakým
jako
tím stánovým městečkům
nebo těm místům, když ji lidi,
kteří musely opustit své domovy
nebo potom zblízka u těch
staveb. A potom, když jsem byl
v tom hatejském regionu, v té provincii
neopelně najhu turická
blízko z hranicí se síří,
tak tam byl evidentní,
že ty práce uklidové
jsou opravl, jako ještě daleko, daleko
od konce, tam
v Antakii, ve městě
hlavním té provincii a tam
opravdu

ta přírodní katastrofa
je všude přítomná
a když jsme se bavili práve
s místními, tak jeden z nich
nám vlastně říkal,
že tu politiku ani moc prožívat
nechce, protože
k čemu moje zrovna teďka politika
když každý v tom městě
o někoho přišel, znikli tam
prostě
vy, když se pohrpívali
stovky a tisíce tých obětí
té katastrofy.
Takže i z takovým názorem jsme se potkali,
že politiku řešu obec nebudou
a volit nepůjdou,
ale jenek, když se koukáme
na nějaké ty výsledky
z tých
nedělných volep, tak
kdy vidět, že ta podpora vlastně Erdogana
v tom regionu
nebo v tých provinciích
zůstala docela silna,
když mluvil vlastní koliká
jeho voliči, kteří vlastně
opravdu
byly rádi za tu jeho podporu
říkali, že otečátku toho zemětřesení
je v tom snime, že tam několikrát
přijel se podívat,
že vlastně s tím neboho nic dělat,
protože to byla otázka
o vsudu, prostě se to mělo stát
a připisovali
to aláhovy
a byly vděční za to,
jakým Erdogan poté pomáhal
a na druhé straně pak jsou lidé,
kteří to vládi, zazlivají, zazlivají
jim to, že
roky ignorovali upozornění,
že prostě zemětřesení v těchto oblastech

bude docházet a že se
na to musí připravit
vyčítelím, že několik dní
třeba nepříjíš dělat do těch měst
pomoc, že se na nikola nemoly
spolehnout,
mluvili jsme i s lidmi, kteří jsou
přeživší to zemětřeseního
jeden z těch mužů nám třeba říkal
jak prostě
dvět hodin byl vlastně v těch sutěnách
nemohl se jíst
a jeho rodina homuslavy prostě
ho líma rukama, protože zkrátka
ta oficiální pomoc
polici, ambulanci, cokoliv
vůbec neexistovala
takže te návady byly různé,
ale nakonec ukazuje
s těch čísel, která vidíme
z těch provincií, že to
úplně cout podporou
a Erdogan neotráslo
k tomu, kde
návady byly různé
podle akentury Reuters
má větší šanci tedy na výtěství
současný prezident Erdogan
tedy, jak jsme si říkali
dominantní postavou
tůdecké politiky posledních 20 let
a ty volby, jak sama říkala,
jsou v postatě referendum o něm
o jeho politice
dá se ten jeho úspěch, když
nyní absolutní
číst jako to, že tůdecko řeklo
když doál jen jsme spokojení,
že nechceme sekulární stát, nechceme právní stát
a tak podobně dá se to takhle
přeložit
Já bych to asi tak jednoduše
nevidila
protože myslím, že je to

mnohem komplexnější otázka
taky musíme brát potes,
že opravdu oni tam 20 let
spouštěli nic jiného než
a vládu AKP nezna
a zároveň
jak už jsem změnila na začátku
ale ty výsledky vlastně vyparejí
proto opozyci strašně špatně
a já rozumím tomu, proč co to
tímto způsobem čte
a rozumím je tomu sklamání
těch podporovatelů opozyce
na druhou stranu mám poci, že
nebo jestli něco
vyovídá o tom,
že tůdecko, nebo turečtí občené
jsou připravení
na nějakou změnu
nebo chtějí něco jinak
tak je to tenhle moment, kdy
se opozyce spojí
v takhle velký až
nesourodí v něčím celek
pošle do toho boje
o prezidenta svého kandidata
na kterém se sice dlouho
nemůže schodnout, na konce schodne
a tenhle kandidát
se stane vlastně prvním člověkem
který opravdu představuje
pro Erdogana
letech
nějakou rivala a vyzivatele
jemu rovnému
nebo minimálně ty ta čísla
na to ukazuje, že ten zisk
vlastně tam není až nějaký
velký propastný rozdíl, jako jsme viděli
z těch předchodích volbách, kdy jeden měl
53% a druhý 31%
tady se opravdu bavíme
o nějakých 4%
rozdílech

takže to si myslím, že očitým
způsobem úspěch
se nedovala to čístak
že Turci se rozhodli
vlastně dát Erdogano
vyselenou v tom dalším
vládnutí zemi
myslím si, že co se stalo
a co se ukazuje zcela evidentně
na těch volbách, které jsme
lidi viděli, je to, že prostě
máme tady tady jednoturicko
a před ním stojí nějaké dvě cesty
jsou co nějaké dvě odlišné vize
pro to, jak by v budoucnu mohlo vypadat
a tí obyvatelé
tady jsou skrátka
v tom rozdělení
a teď se myslím, že Turcko
opravdu čekají dva týdny
kdy se oba 20 kandidátů
budu snažit získat jako podporu
co nejvíce voličů
a myslím, že Turcko čeká něco
co opravdu mnoho let nezažilo
opravdu jak jsem letos
vlastně ta země bude
slaved 100 let
od založení moderní republiky
Mustafa Kemalem Atatürkem
já mám pocit, že když jsem s tímhle letem
mluvil a tak vlastně na té velko
nepoštěte Turckej historie
panuje obrovitánská schoda
ale co se týčete budoucnosti
a toho směru, kam by ta země
mohla směřovat a jakým směrom
by se mohla vydat
tak vlastně ta společnost je
hodně rozdělena
a podletěch výsledku
volevního vystalo řízi opravdu
i prakticky rozpoulené
který je i důstředují

Říká reportarka
denku N Dominika Píhová
se kterou jsme se spojili do Turcka
do auto
Dominika moc ti děkuju
měj se pěkně a Štěstnou cestu
to by je i našemu fotografovi
Gaba Vy
děkuju vítku a na slyšenou
a teď už jsou na řadě správy
které by vás dneska neměli minout
Odborové svazy vyhlásili s okamžitou platností stávkovou pohotovost.
Důvodem je vládní konzulidační balíček.
Oznámil to šef Česko-Moravské konfederace odborových svazů Josef Středula.
Hnedouhelná elektrárna chvaletice je připravená v zastavit výrobu elektriny
v případě, že nedostane výmku na dodržování emisních limitů.
Její provozovatel varuje, že to může mít dopad na energetickou bezpečnost.
Slovenská prezidentka Čaputová po složení slibu novým premiérem Odorem
menovala členy jeho kabinetu. Země má poprvé úřenickou vládu.
Francie a velká Británie je darují Ukrajině další balíčky vojenské pomoci.
Britská vláda dnes po přiletu Zelenckého řekla,
že předá Ukrajině stovky raket a dronu.
Od Francie pak země obdrží desítky lechkých tanků a obrněných transportérů.
A Zemanou v poradce Martin Nejedlý se mohl během své desetileté práce na hradě
seznamovat z utajovanými dokumenty.
Prezidentská kancelářmu už v roce 2013 udělila osvěšení na stupeň vyhrazené.
Nejedlý si tak mohl číst neverejné správy ministerstv
bezpečnostních a obraných institucí, který jej posílali Zemanovy.
Více na deník.nc.z.
A na závěr ještě informace o tom, kde pomoct.
Jeho východní Turecko a severní Syrii zasáhlo v unoru roku 2023
zemětřesení osíle 7,8 stupně rychtrovy škály
a způsobilo smrt více než 50 tisíc lidí.
Přes 100 tisíc lidí utropilo zranění a také obrovské materiální škody.
Potřeba pomoci je stále vysoká a člověk v tisni v obou zemích pokračuje v práci.
Vy můžete pomoct například přes stránku darujeme CZ
a sbírku SOS zemětřesení Syrii a Turecko.
Naslyšenou zítra.
To normativního tlaku.
Přijte na výstavu evikoťátkové moje tělo není ostrof.
Beletržní palác, národní galerie Praha.